

Yair Ben Menashe was like 36 men "shakul k'erubah shel sanhedrin"

It would seem that there is some connection in this statement with the lamed vav tzaddikim bechol dor. Have you come across anything on this? Also was wondering about the conceptual connection between lamed vav'niks and the idea of rubah shel sanhedrin.

Found this source in the ילקוט ביאורים which says that Gemara intends to identify Ben Menashe among the lamed vav'niks.

We find through the discussion in Gemara Sukkah (45b) that these individuals - no less than 36 tzaddikim are מעולם את העולם each day. (In the Gemara there is attestation: כול: רשבי: We can extrapolate from here that when the gemara later states מעולם את העולם כולו מין הדין מיום שנבראתי ועד עתה, ואילמלא בני אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו there are 36 tzaddikim that are mekabel shechina each day that their role is to be מעולם את העולם each day. Therefore, they are in judgement and like the Sanhedrin. The minimum number of the Sanhedrin necessary to be מעולם את העולם 36 which constitutes as the Gemara states. (In contrast the minimum number of judges to be מעולם את העולם 38 since +2 in required). Thus the 36 tzaddikim represent the standing psak that are mezakeh the right of the world to exist each day and thus are מעולם את העולם כולו מעולם את העולם

Btw the משל מלך שלם quotes a beautiful explanation of the Gemara Sukkah, explaining the distinction of מעולם את העולם דעייל בבר - that there is an exceptional and rare zeckus of a tzaddik to have his children follow in his footsteps with the same tzidkus - like רשבי ורבי אליעזר בן רבי שמעון Unfortunately raising children isn't always so easy.

Much thanks to my BIL Mordy Goldenberg for his contribution to this idea.
Avi

ביאור הענין שהיה שקול כנגד שלושים וששה איש
אמר לו רבי נחמיה וכי נאמר שלשים וששה והלא לא נאמר אלא
כשלשים וששהו אלא זה יאיר בן מנשה שקול כרובה של
סנהדרין. במלך שלם (ד"ס ח"ל) כתב בביאור הענין שהיה יאיר בן מנשה שקול
כשלושים וששה איש לא פחות ולא יותר, על פי דברי הגמרא בסוכה (מ"ה):
שתמיד יש בעולם הזה שלושים וששה צדיקים שזוכים ומקבלים פני שכינה כל
יום, ויאיר היה שקול כנגד צדיקים אלו, ויש לבאר עוד שעל כרחק לא היה
יאיר מהצדיקים המועטים שאמרו עליהם שם ראייתי בני עליה והם מועטים,
משום שמבואר שם שהחילוק בין אותם המועטים לשלושים וששה שיש בכל
דור, הוא 'הא דעיילי בבר והא דעיילי בלא בר', והפירוש הפשוט הוא שבני
עליה המועטים נכנסים ליהנות מזיו השכינה אפילו שלא ברשות המלאכים,
והמרוכים שיש בכל דור נכנסים רק ברשות, אולם הערוך (עין גר - הראשון) פירש
'הא דעיילי בבר' היינו הצדיקים שנכנסים לגן עדן עם בניהם הם המועטים כרבי
שמעון בר יוחאי ובנו, 'והא דעיילי בלא בר' היינו המרוכים שהם צדיקים אבל
בניהם אינם צדיקים כמותם, ולפי זה כיון שיאיר לא היה לו בנים כמו שכתב
רש"י (נמדנר לז מ"ה) מוכח שלא היה מהצדיקים המועטים אלא היה שקול כנגד
שלושים וששה הצדיקים שנמצאים בכל דור.